

זמני השבת
אופק: אלעד וב"ב

הדלקת הנרות: 16:35
מוצאי שבת: 17:27
רכיני תם: 18:04

מופץ ב-7000 עותקים בכל הארץ
פרשת "לך לך" - גליון מס 186

זמני השבת
אופק: ירושלים

הדלקת הנרות: 16:40
מוצאי שבת: 17:30
רכיני תם: 18:07

שנה ז' - עלון דו שבועי | העלון טעון גניזה | אין לקרוא בשעת התפילה! | טל' המערכת: 03-9094245

"אמרי נא אחותי את" (יב. יג.)

בתקופה מסויימת נהוג היה בישיבת וואלוז'ין לקבל מכסת תלמידים מכל עיר ועיר. אם הושלמה המכסה אזי לא היה יכול תלמיד מאותה העיר להתקבל לישיבה בשום פנים ואופן.

היו שביקשו בכל מאודם ללמוד בישיבה, אולם מכיון שמכסת התלמידים מערים כבר התמלאה לא ניתן היה הדבר, התחכמו הללו ושהו בעיר אחרת מספר חודשים ולאחר מכן היו באים לוואלוז'ין ומציגים את עצמם כבני העיר בה שהו. כך זכו להתקבל ולהימנות בין בני הישיבה.

כך נהגו שני בחורים בני העיירה "טרוק" שידעו כי מכסת התלמידים מערים כבר הושלמה, שהו בוויילנא תקופת מה, ולאחריה תכננו לנסוע למחוז הפצם. הבדל אחד היה בין השניים. בהיותם בוויילנא היה האחד מציג עצמו מהעיירה "טרוק" ואילו חבירו כבר החל לטעון כי הוא בן העיר וויילנא.

בתום זמן מה נסעו השניים לוואלוז'ין והתקבלו שניהם כוויילנאים. לימים נערך בוואלוז'ין יריד שאליו הגיעו סוחרים מכל המדינה. אירע מקרה והסוחרים מוויילנא פגשו באקראי בשני הבחורים.

שלום עליכם! אמרו הסוחרים בקול גדול - מה שלומך "וויילנאי"? שאלו את אחד - ומה שלומך "טרוקאי"? שאלו את חבירו.

כך נודע ברבים כי אחת בחור אינו בן העיר וויילנא כפי שטען בתחילה. כאשר נודע הדבר למרן ראש הישיבה, הגאון רבי נפתלי צבי יהודה ברלין זצ"ל, הנצי"ב, חי"ך ואמר: עתה מתורצת לי קושיה בה התחבטתי זמן רב. בפסוק מסופר על אברהם אבינו שכאשר ירד למצרים מחמת הרעב פנה לאשתו ואמר לה: "אמרי נא אחותי את", וקשה היה לי מדוע צריך לומר לה בלשון בקשה "אמרי נא", והרי סכנה יש בדבר, וכי היא עצמה אינה רוצה להינצל?

אלא - אמר הנצי"ב - מדובר היה בעודם בדרך. אברהם אבינו חשש כי אם בהיותם בדרך יציגו עצמם כפי שהם, כאיש ואשתו, אזי עלול מי מהפוגשים אותם בדרך להיקלע אחר כך למצרים ולספר את האמת לאמיתה, משום כך פנה אברהם לשרה בבקשה: "אמרי נא" כבר מעשיו "אחותי את", ובכך לא יהיה לאחר מכן כל חשש.

"ולאברהם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ופקדו וחמרים ועבדים ושפחות ואתנת וגבילים" (יב. טז.)

מדוע הסכים אברהם לקחת מתנות, בעוד ממלך סדום (להלן יד, כג) סירב אברהם לקחת. מחוט ועד שרון נעל? וכי פרעה אינו יכול לומר אני העשרתי את אברהם?

עוד עלינו לברר: למה כאן, כאשר פרעה לקח את שרה, נתן לאברהם מתנות בעבורה, ואילו כאשר אבימלך לקחה - לא טרח לתת לאברהם מאומה תמורתה (ומה שנתן לאחר ששילחה, היה זה כפיצוי על העוול שגרם לו)?

ישוב נפלא אמר על כך מרן פוסק הדור הגאון האדיר רבי יוסף שלום אלישיב זצוק"ל באוזני נכדו, בשולחן שבת:

כאשר שמואל הנביא מבקש להסביר לעם את משמעות בקשתם "שימה לנו מלך", הוא מפרט באוזניהם מהו משפט המלך כלפי העם (שמואל א. ח. יג-א): "ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלוך עליכם: את בניכם יקח ושם לא במרכבתו וגו' ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאופות..."

מעתה, הלא אברהם הלך להשתקע בגרר, כמאמר הכתוב (כ. א): "ויגר בגרר", ואם כן מותר היה לאבימלך לקחת את שרה לאחר שאמר לו "אחותי היא",

ואין הוא צריך להתנצל על כך כלל וכלל ולא לתת שום תמורה. במעשה פרעה, לעומת זאת, הרי היה רעב בארץ, ואברהם ירד לשם רק אופן עראי, כדי להתקיים ולשוב מיד כשיסתיים הרעב לארץ כנען. לאור זאת, לא היה אברהם תחת ממלכתו של פרעה, ואם כן לקיחת שרה היא מעשה גזילה וחוצפה, ולכן ראה פרעה צורך לפצות אותו על כך במתנות רבות! ולפי זה מובן גם מדוע אברהם סירב לקחת מתנות ממלך סדום ומפרעה לקח, שכן מה שנתן פרעה לא היה בגדר מתנת חינם - אלא תמורה ותשלום על שלקח את שרה שלא כדין!

"ידו בכל ויד כל בו" (טו. יב.)

פעם אחת, בעת שהיה הגאון רבי חיים סולובייצ'יק זצ"ל מבריסק ילד קטן, נכנסו כמה אנשים אל אביו הגאון רבי יוסף דוב הלוי סולובייצ'יק זצ"ל, בעל "בית הלוי", וסיפרו לו כי בנו חיים מתקוטט עם ילדים אחרים בחצר הבית.

קרא רבי יוסף דוב לבנו וכאשר נכנס מיד שאלו: אמור נא לי חיים, חציו הראשון של הפסוק או חציו השני!...

חיים, שנודע כעילוי גדול כבר באותם ימים נענה מיד: החצי השני! אם כך - אמר אביו - יכול אתה לשוב ולצאת החוצה לשחק.

תמהו האנשים לפשר השאלה המוזרה ולפשרה של התשובה. משראה רבי יוסף דוב את תמיהתם הסביר: נאמר בפסוק: "ידו בכל ויד כל בו", שאלתי את בני מה אירע בחוץ, האם חציו הראשון של הפסוק הוא המתאים לתיאור המקרה, דהיינו "ידו בכל", ובו האשם למריבה, או שמא החצי השני של הפסוק הוא המתאים, "ויד כל בו" - חביריו הם האשמים במריבה.

משענה לי בני כי חציו השני של הפסוק הוא המתאים, התרתי לו לשוב ולשחק.

"ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בְּסֵדִים" (יד. יב.)

וכי הרכוש היה בן אחי אברהם? מדוע אמר הכתוב "ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם...", ולא כפי שמתבקש: "ויקחו אל לוט בן אחי אברם ואת רכשו..."?

מדוע נעץ הכתוב את הרכוש בין שמו של לוט לבין יחוסו?

ביאור נפלא מובא על כך בשמו של הגאון רבי אליהו עקיבא רבינוביץ, אב"ד פולטבה: הלא ידענו שאמרפל הוא נמרוד, כפי שפירש רש"י (פסוק א): 'אמרפל - הוא נמרוד שאמר לאברהם פול לתוך כבשן האש'. עוד ידענו שנמרוד ואברהם ניהלו ביניהם מאבק איתנים על האמונה בהקב"ה: בעוד נמרוד הסית לעבוד עבודה זרה - עמד אברהם וסתר את דבריו לגמרי.

והנה, נודע לנמרוד כי בן אחיו של אברהם, לוט, דומה בקלסתר פניו לאברהם אבינו, כפי שכתב רש"י (לעיל יג. ה) על הפסוק "כי אנשים אחים אנחנו" - 'קרובים, ומדרש אגדה: דומין בקלסתר פנים'. כאן צץ במוחו רעיון 'גאוני': אקח את לוט בשבי ואכריח אותו לדרוש ברבים שדרכי היא האמתית, ועקב הדימיון בין אברהם ללוט - יסבור העולם שניצחתי את אברהם, וראיה כי כך: שהרי הוא עצמו עומד ומצהיר ברבים על צדקת דרכי!

זו כוונת הפסוק: "ויקחו את לוט ואת רכשו", ומהו הרכוש שהיה ללוט? "בן אחי אברם" - שהיה דומה לו בקלסתר פניו...

מעתה כמה נפלא לשון הפסוק (יד): "וישמע אברם כי נשבה אחיו", והלא לא אחיו נשבה אלא בן אחיו? אלא "אחיו" פירושו: הדומה לו בקלסתר פניו!

יש לקרוא את החסויות לאחר השבת

המכון לסת"ם
עבודת הקודש
מכירת ס"ת, תפילין,
מחזורות וכל צרכי הסת"ם.
פנ"ל: 054-8484945 רפאל ש.

AP
HAIR DESIGNER
מעבב השיער - אסי פרץ
בתיאום מראש: 052-626 53 92

ד"ר שנה
התקליטן רפאל חכמון
פנ"ל: 052-2567240

שרוליק קרויזר
המרת מט"ח וצ'קים
סניף ר' יהודה הנשיא 33
סניף נחלת יצחק
נייד 050-6379544

הפרשת תרומ' לפי דעת השו"ע
כולם מצטרפים לבית המעשר מה איתך?
08-9214829
תצטרף - תהדר בית המעשר

מקצוענות ואיכות ללא תחרות!!!
אצילינו אמינות מעל לכל!!!
משרד: 03-9747444
אתר: WWW.HDBKBL.COM

הדקל
עבודות גמר ושיפוץ
מכירה ותיקון כל סוגי השוונים במקום.
מ. נחלת יצחק (בחניה)
טל': 03-9363892

מרכז השעונים
מכירה ותיקון כל סוגי השעונים במקום.
מ. נחלת יצחק (בחניה)
טל': 03-9363892

VESTRY
אופנה לגברים ונוער
חוני המעגל 26 אלעד.
טל' 03-7160640

המכון למצוות התעלות בארץ
08-9214829
תצטרף - תהדר בית המעשר

המוהל הרב יהודה גרינשטיין, כבר הכניס בבריתו של אברהם אבינו אלפי ילדים ומבוגרים שעלו לארץ הקודש ממדינות חבר העמים, כשלימד מומחיותו במלאכת הקודש, הוא גם ידוע כמוהל כירוגי מפורסם, אשר התמחה בתחום זה. במהלך סעודת המצוה באחת הבריתות שביצע, שמענו ממנו "מעשה שהיה" סיפור מופלא אותו אפשר להגדיר כמעשה מופת ממש.

לא פעם שמענו אודות מוהלים אשר נכשלו בעריכת בריתות לנכרים, ואם בימות החול יש בכך משום אמירת "ברכה לבטלה" ועוד כיו"ב, הרי שבעריכת ברית בשבת קודש, משמעותה לעבור על איסורי דאורייתא ח"ו.

וכן סיפר ר' יהודה: לפני מספר שנים, הזמינו אותי לבצע ברית מילה באחד הישובים בשבת קודש. במשך כל השנים הרבות בהן זכיתי לשמש כמוהל, לא מנעתי את עצמי להטריח את עצמי יחד עם בני משפחתי, ונסענו לכל מקום שאליו הזמנו לערוך ברית בשבת. זה לא דבר קל ופשוט, ובדרך כלל אנחנו צריכים להתארגן עם כל האוכל.

כפי שאני נוהג תמיד, גם הפעם נסעתי במיוחד ביום רביעי לאותו ישוב מרוחק, כדי לבדוק את התינוק אם הכל כשורה, בדקתי אותו והכל היה בסדר. בערב שבת הגעתי לישוב, והתחלנו להתארגן לקראת שבת. לפני הדלקת נרות, הלכתי שוב לבדוק את התינוק, כדי לוודא שהכל אכן מוכן ומזומן לעריכת הברית שאמורה היתה להתקיים למחרת לאחר התפילה. כשראינו את התינוק, הבחנתי לפתע באדמומית חזקה שניבטה מהעין. שאלתי את האמא מתי זה התחיל? ואז היא סיפרה לי, שהאדמומית התחילה לפני כמה שעות.

כפי שנהוג ומקובל, ניסיתי בעדינות להניח על העין שקית תה, דבר שידוע כמועיל מאוד, אבל תוך דקה התמלאה העין במוגלה דלקתית. מיד ניקיתי את המוגלה, אבל אחרי זמן קצר, שוב פרצה המוגלה וכסתה את האישון. הנחתי רטיה על העין, ומיד פניתי להורים והודעת להם, כי לצערי הרב, לא אוכל לערות את הברית למחרת. זו ההלכה ואיני יכול לסטות ממנה כמלוא הנימה. האבא שהיה המום מההודעה, התחיל לרטון לכעוס. 'הגיעו לכאן

הרבה אורחים לכבוד השמחה, הזמנו אולם מיוחד וקייטרינג למאה אורחים. זה עלה לנו הרבה מאד כסף, ומה נעשה עכשיו עם כל האורחים ועם כל האוכל?'

אמרתי לו בצורה נעימה אבל גם נחרצת מאוד, שאין כל אפשרות וסיכוי לערוך את הברית. ניסיתי להרגיע אותם שהכל בידי שמים, וצריך לקבל את המצב הזה בהבנה. שהרי כבר היו לי מקרים ומצבים כאלו, אבל הפעם מאוד הפתעתי והתפלאתי מעוצמת ההתנגדות שלהם לקבל את הדחיה. קיוויתי שבסופו של דבר הם יפנימו את הדברים והכל יעבור בשלום.

למחרת לאחר התפילה, התמלא בית הכנסת באנשים רבים. הבחנתי שאחד מבני המשפחה מסביר במבוכה שאולי הברית לא תתקיים בסוף, השמועה התחילה לעבור מפה לאוזן. כולם נהיו שם 'מומחים גדולים' והציעו פתרונות כשהם מתקשים להשלים עם הידיעה שהסעודה שהם הזמנו אליה, לא תהיה סעודת ברית מילה.

עמדתי בצד והמתנתי לבאות. חשבתי שאולי יהיה צורך שאני אצטרך להסביר לאנשים מדוע לא מתקיימת הברית, ואז לפתע נגש אלי אבי התינוק ואמר לי: 'לכר כמה שעות שעינו של התינוק נקיה לגמרי, ואפשר כבר להתחיל בברית'. לא התרגשתי מהדברים ואמרתי לו בצורה נעימה, בגלל גם מאוד ברורה ונחרצת, שאם היתה אתמול בערב דלקת בעין, אסור לערות את הברית, וצריך להמתין כמה ימים. הוא המשיך בשלו: 'אין סיבה וטעם לדחות את הברית. לא בשביל זה קראנו לך שתבוא לכאן לשבת...'

אחד מבני המשפחה, הבריק פתאום רעיון בקול גדול ואמר: 'אם הוא לא ירצה לעשות את הברית, אביא מוהל אחר מישוב סמוך. נראה לי שאני מכיר שם איזה מוהל שלא יעשה שום בעיות... עמדתי שם כשה בודד מול כולם ואמרתי, שלא אוכל למנוע מהם, אבל מחובתי להודיע למוהל שיבוא על הדלקת שראיתי אתמול. הם הבינו שהרעיון האווילי הזה לא יעבוד ולכן נגראה לא ביצעו את איומם. המשכתי לעמוד על שלי ולא הסכמתי בשום פנים ואופן לבצע את הברית.

בשלב מסוים החליטו הנוכחים שאין טעם להמשיך

ולהמתין ועדיף לגשת לאכול. הורי התינוק כבר נרגעו והתפייסו. גם אני נרגעתי בסוף סוף עזבו אותי במוחה, אבל עמדתי שם והרהרתי על כל מה שהתרחש שם קודם, ובלבי היתה הרגשה מאוד לא טובה, נוכח ההתנגדות הזו. הרהרתי, של כך מתנהגים יהודים מאמינים בני מאמינים. כך לא מגיבים כאשר הקב"ה משנה את התוכניות... ובעודי עומד וחושב ישבו המוזמנים לאכול. וכפי שהבטיחו לי מראש, הכל התנהל עד אותו הרגע מתוכנן בכשרות ובצניעות.

לפתע נדהמתי לראות את אם התינוק עומדת ונושאת דברי ברכה קצרים, וכשסיימה לדבר פצחה בשירה שסחפה את כל הנוכחים. קמתי מיד ממקומי ופניתי לצאת מהמקום, אבל המנגינה שהשמיעה צרמה לי מאוד. את הצלילים המושקצים האלו הכרתי מתקופת ציבורתי כאשר התגוררתי בחו"ל, אותם צלילים שנשמעו מהכנסה בסמוך לבית הורי בחו"ל. לא הבנתי מה פשר השירה הנוצרית הזו... החלטתי לפנות לאחד מהמוזמנים שעמד בחוץ ושאלתי אותו: 'תגידי לי, אולי אתה יודע, מהו מוצאה של אם התינוק הזה?'

השיב לי האיש שהיא נולדה בחו"ל ושם גם התחתנה עם אבי התינוק, לאחר שעברה הליכי גיור. המשכתי ושאלתי: היכן היא התגיירה? ומי גייר אותה? בן שיחי השיב לי: שאם הוא לא טועה, היא עברה גיור רפורמי.

המחשבה הזו, שהייתי עלול חס וחלילה להכשל בביצוע ברית מילה בשבת לילד גוי, ממש זעזעה אותי עד עמקי נשמת.

במוצאי שבת, לפני שעזבתי את הישוב, ניגשתי לדבר עם האב, והא אכן אישר את הדברים. הסברתי לו את חומרת הענין, שאם האם לא עברה גיור כהלכה, הרי משמעות הדבר שהילד אינו יהודי כלל, אך הוא לא רצה להקשיב לי.

מייד התברר לי שהקב"ה הציל אותי מלעבור על איסורי דאורייתא ושל חילול שבת, והכל בזכות אותה דלקת פתאומית דבר מאוד נדיר אותה הדלקת, היד זו שהצילה אותי מהמכשול הגדול, "שומר מצוה לא ידע דבר רע". (האמנת כי אדבר)

הלכה לשבת

האם מותר להניח בשבת נייר כסף תחת נר מטפס?

תחת תרנגולת, עדיין ראויין הם לכך, דאפי' באותה שבת עצמה ראויין לתשמיש זה, ולהניח בו שום דבר, וא"כ אין כאן סותר כלל, אלא דלפי שאין רשאי לטלטלם ממקומם, הוי כאילו מחברן בטיט והו"ל כבונה, דקיימא לן דשייך בנין בכלים כשהן דרך קביעות, כמ"ש התוספות בכמה זוכתי: ש"א"כ בכרים וכסתות דלקמן פרק בתרא, דלא שייך בהו טעמא דבנין כלל בכרים וכסתות, ואין דרך לחברם בטיט כלל, לכך הוצרך רש"י לפרש דאפ"ה שייך בהו ביטול כלי מהיכנו, משום דהו"ל כסותר, שהרי תחילת עשיית כרים וכסתות הם לצורך שכיבה, או לישב עליהן, והשתא שמונחים לקבל כלי זכוכית, שוב אינם ראויים למלאכתן הראשונה באותו שבת, ודמי לסותר. ע"ש. ולפי דברי הפנ"י אם משתמשים בשבת בשום דבר לאותו תשמיש שהי' עומד מתחלה לכך, להשתמש בו רק פעם אחת, כמו הניירות הנ"ל, לא שייך ביה דין מבטל כלי מהיכנו משום סותר, אלא משום בנין, דהלא אדרבה לזה היה עומד מתחלה מעיקרא בביה"ש, וכן נעשה עמו בשבת, ואי משום בנין לא שייך בנייר. וכ"ש לטעם הריטב"א דאסור לבטל כלי מהיכנו הוא כדי שלא למעט בכבוד שבת לאסור בו כלים המותרים. וזה לא שייך בניירות העומדין לקנח ליכלוך וטינוף. ואף שגורם שהנייר יהיה מוקצה, לא מצינו איסור לגרום שדבר מסויים יהיה מוקצה. וכי"ב כתב בספר נהר שבת (סי' רס"ה אות ב) שאם נותן חתיכת בד בלוי לקבל שניר הנוטף מהנר, מותר, ולא הוי בכלל מבטל כלי מהיכנו. ואמנם בנין רגיל יש לו דין מוקצה, ויש שכתבו שגם נייר מכתבים הוא בכלל מוקצה מחמת חסרון כיס, וראה מה שכתבנו בזה בס"ד בילקו"י שבת כרך ב' (עמוד ס"ט) ובחזון עובדיה שבת ג' העלה שכיום יש לנייר דין מוקצה מחמת איסור, שמיועד לכתיבה. וא"כ בלאו הכי אסור בטלטול. אבל נייר עתון [שאינו בו דברי תורה] או נייר שיש עליו איזה ציור [בלא כיתוב], שאינו מוקצה, יכול להניחו תחת הנר. (ילקוט יוסף שבת, מהד' אלקיים, ח"ב, עמ' שפה)

מותר להניח נייר כסף תחת הנר, כשמטפס מעט שמן על השלחן, ולא שייך בזה איסור ביטול כלי מהיכנו. וכן מותר ליתן תחת הנר חתיכת בד בלוי לקבל השמן הנוטף, שהרי לא אסרו אלא ביטול "כלי" מהיכנו, ונייר כסף אין עליו שם כלי. ועיין במג"א (סי' יד) שכתב, שאם אינו כלי רק עץ בעלמא, אע"פ שהוכן לטלטל מ"מ אסור לסמכו תחת הקורה דדמי לבונה. וכתב בכף החיים (סי' שיג אות עד) דהאליה רבה (סי' יד) והתו"ש (או"י כ"ג) השיגו עליו, וכתבו דמפרש"י משמע דגם בזה מותר. וכתב הפמ"ג (א"א סי' יד) דלפ"ז אף מהדקו שרי באין כלי, דלא שייך ביטול כלי מהיכנו כל שאין תורת כלי עליו. אלא שכתב עוד דשני פירושים יש בביטול כלי מהיכנו, א' דהוא כאילו קובע ומחברו בטיט, ולפ"ז אפשר דאסור אפי' באינו כלי. וא' דהוי כשומר כלי ודמי לסותר. וזה לא שייך כשאין עליו שם כלי. וסיים ככה"ת, אמנם האחרונים חלקו עליו בזה וכתבו שאין לחלק בביטול כלי מהיכנו בין שיש תורת כלי עליו, ובין שהוא דבר המיטלטל, דבכל גוונא אסור לבטלו מהיכנו. ע"כ. והנה מלבד שהוא פלוגתא במילתא דרבנן, עוד בה שכבר העיר בשו"ת באר משה ח"ה (סי' פה) דלא ידענא מי הם האחרונים החולקים על הפמ"ג, חוץ מהמ"ב, ולא מצאתי בשום אחרון כן. ועכ"פ בנייר כסף גם המ"ב יודה להתיר להניחו תחת נר המטפס, מאחר שעומדים גם לכך. וע"ש שנסתייע מדברי הפני יהושע (שבת מג.) שכתב ליישב הסתירה שיש בדברי רש"י בד"ז, וכמו שהעירו התוס' שם, שבדף מב: פירש רש"י דאיסור מבטל כלי מהיכנו היינו מטעם שנראה כאלו מחברו שם בטיט, והוי כבונה. ואילו בשבת קנד: ד"ה והא, כתב שהוא מפני שנראה כסותר בנין, היינו הכלי. וע"ז כתב הפנ"י ליישב, דבהאי דכלי תחת הנר ותחת תרנגולת דשמעתין, שפיר שייך טעמא דבונה, ולא דסותר, שהרי מסתמא הנך כלים דאיירי הכא איירי בכלים שעשוין לקבל בו, וא"כ השתא נמי שמוניחן תחת השמן או

העלון מוקדש להצלחת שלום אפל ורפי בן טינו מגנזי הי"ו וכל משפ', אילה בת פורן שושנה וכל משפ', יונתן בן עופרה ברכה הי"ו, שמעון בן דבורה שירה ושירן התילה בת שרה אורלי הי"ו, עמוס בן מזל הי"ו, פנחס ואיתמר (תומר) הי"ו בני אביגיל תחי', יצחק בן לבנה הי"ו ולימור בת מרים תחי', מיקי (מיכאל) אפל הי"ו בן שמעה, ישי בן אילה הי"ו. לרפואת שושנה פורן בת טווס, סעידיה בת סאלם תחי', שמואל חיים רפאל הי"ו בן אהובה אסתר תחי', מיכל בת אסתר תחי'. לע"ג מוסא בן יחיא ואהרון בן רחא אהפל ז"ל, מאיר אהרון ז"ל בן עישה הי"ו, יעל בת רבקה ע"ה, עדיה ע"ה בת סיון תחי'.

לעת עתה, מדור החידה לשבת לא יופיע. שם הזוכה בהגרלה לפר' "בראשית" יפורסם בעלון הבא. ניתן לקבל את העלון במייל ramilr@ccc.net.il הערות והארות, תרומות ובקשות להפצת העלון יתקבלו בברכה בטל': 03-9094245.

דפיסקה: אדרון 7657995-052 שכתבילת: שכתבילת: 03-909495